

τονται νὰ παύσωσιν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1873 πᾶσαν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν πρὸς τοὺς Σλαβούς τῆς Αὐστρίας καὶ Τουρκίας τοὺς θέλοντας νὰ μεταβῶσιν εἰς Ῥωσίαν πρὸς ἐγκατάστασιν.

β'.) Αἱ ἐταιρίαι, αἱ ὑποεταιρίαι καὶ τὰ πρακτορεῖα ὀφείλουσι ν' ἀναγγείλωσιν εἰς τοὺς ὁμοφύλους ἡμῶν ἀδελφοὺς ὅτι αἱ ὑπὸ τὸν ξένον ζυγὸν διατελοῦσαι σλαβικαὶ χῶραι χρήζουσι τῆς συνδρομῆς ἀπάντων τῶν τέκνων αὐτῶν, ὅπως ἀγωνισθῶσι κατὰ τῶν ἐκ παραδόσεως ἐχθρῶν τῆς Σλαβικῆς ὑποθέσεως καὶ ἐπομένως οἱ καταλείποντες τὴν πατρίδα αὐτῶν ἀπολλύσι τὰ δικαιώματα αὐτῶν ἐπὶ τὴν συνδρομὴν τῶν Ῥωσικῶν ἐταιριῶν.

γ'.) Μόνα τὰ πρόσωπα τὰ ἐκτεθειμένα ἀπέαντι τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς ἰδίας χώρας θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ προσφεύγωσιν εἰς τὰς Σλαβικὰς ἐταιρίας πρὸς ἀπόκτησιν τῶν μέσων τῆς εἰς Ῥωσίαν μεταβάσεως.

δ'.) Πάντα τὰ προωρισμένα μέχρι τοῦδε ποσὰ εἰς διευκόλυνσιν τῆς μεταναστεύσεως τῶν Σλαβῶν εἰς Ῥωσίαν διανεμηθήσονται μεταξὺ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑποεταιριῶν καὶ πρακτορείων, διατιθέμενα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν προσφερόντων τὰς πλείονας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Σλαβικὴν ὑπόθεσιν.

Ἀριθ. 42.

Κρυπτογραφημένον ἔγγραφον τοῦ κ. . . . γραμματέως τῆς ἐταιρίας τῆς Μόσχας εἰς τὴν ἐταιρίαν τῆς Βιέννης.

Μόσχα τὴν 26 Δεκεμβρίου 1872 (ε. π.)

«Κατόπιν τῆς κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐταιρίας τῆς Μόσχας τῆς 24]5 Ἰαν. ἀποφάσεως ὅπως δοθῇ ὠθησις εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν προσηλυτισμὸν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ, ὠρίσθη πρὸς τοῦτο τὸ ποσὸν 2,500 ρουβλίων. Ἀνακοινῶν τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς τὴν ἐταιρίαν τῆς Βιέννης ὀφείλω νὰ προσθέσω, ὅτι ὁ ἡμέτερος πρόεδρος παρακαλεῖ ὑμᾶς ν' ἀποστείλῃτε ἀμέσως τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς Μοστάρ καὶ Σερβίαν καὶ ἀπαιτήσῃτε παρὰ τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις χώραις ἐδρευόντων αὐτοκρατορικῶν προξένων, ὅπως χορηγήσωσιν ὑμῖν πληροφορίας λεπτολόγους περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τούτου τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας».

Ἀριθ. 43

Κρυπτογραφημένον ἔγγραφον τῆς κεντρικῆς ἐταιρίας πρὸς τὴν τῆς Βιέννης.

«Πετρούπολις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1873 (ε. π.)

«Ἡ ἐταιρία τῆς Βιέννης προσκαλεῖται νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ κύριον πρακτορεῖον τοῦ Βελιγραδίου, ὅτι, ἐνεκα τῆς ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἀποσταλείτης εἰς Βουλγαρίαν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, θὰ ἦτο συνετὸν νὰ παύσωσιν ἐπὶ τινὰ χρόνον πεμπόμενοι ἀπόστολοι εἰς τὰ τμήματα τοῦ Ρουχτσουκίου καὶ τοῦ Βιδδινίου. Τὸ μόνον, ὅπερ τὸ κύριον πρακτορεῖον τοῦ Βελιγραδίου δύναται νὰ πράξῃ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, εἶναι ἡ διατήρησις ἐνεργῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τούλτζας καὶ τῆς χώρας τῆς Δόβρουτσας. Ἡ εὐκαιρία εἶναι τοσούτῳ εὐνοϊκωτέρα πρὸς τὴν ἐνέργειαν ταύτην, ὅτῳ αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ οὐδεμίαν πλέον δίδουσι προσοχὴν εἰς τὰ συμβαίνοντα ἐν Τούλτζᾳ, οὗ καὶ ἐπωφελήθημεν πέμψαντες αὐτότε τὸν λοχαγὸν τῶν ἐπιτελῶν Α . . . Ρ . . .

«Εὐχρεστήθητε νὰ γράψῃτε εἰς Σκόδραν, ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη νὰ εἰσάξῃ εἰς τὰς

στρατιωτικὰς σχολὰς δύο ἀλβανόπαιδας, ὀφείλοντας νὰ μεταβῶσιν εἰς Κίεβον ἐφωδιασμένοι διὰ μακροβουρίων διαβατηρίων».

Ἀριθ. 44.

Κρυπτογραφημένον ἔγγραφον τοῦ κ. . . , μέλους τῆς κεντρικῆς ἐταιρίας, πρὸς τὴν ἐταιρίαν τῆς Βιέννης, ἐκ Πετροπόλεως τὴν 31]12 Φεβρουαρίου 1873.

«Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Γ. τοῦ **, ἡ ἐταιρία τῆς Βιέννης προσκαλεῖται ν' ἀποστείλῃ εὐθὺς ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς Κραγιούγιεβατς, ἵνα προσεδρεύσῃ τῆς ὁμηγύρεως τῶν κυρίων συλλόγων τῆς ἐθνικῆς πρωτοβουλίας. Ὁ ἐπίτροπος, οὗτος θὰ φροντίσῃ νὰ διευθύνῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν συλλόγων πρὸς τὸν ἐν τῷ ἡμετέρῳ τηλεγραφικῷ τῆς 18]30 Ὀκτωβρίου 1872 δευθέντα ὑμῖν σκοπὸν. Ἐπομένως ὀφείλει ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς «Μιάδα Σερβία», ὅπως τὰ παρ' αὐτῶν ληφθέντα ὅπλα, εἴτε παρὰ τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως, εἴτε παρὰ τοῦ ἡμετέρου πρακτορείου, διευθυνθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὰ τουρκικὰ σύνορα.

«Ὁ διπλωματικὸς ἡμῶν πράκτωρ ἐν Βελιγραδίῳ λαμβάνει προσεχῶς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ὅπως διευκολύνῃ εἰς τὸν ὑμέτερον ἐντεταλμένον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ καὶ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τὰ χρηματικὰ ποσὰ, ὧν δύναται νὰ ἔχῃ ἀνάγκην.

«Ἀφοῦ περατώσῃ τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν Κραγιούγιεβατς, ὁ ὑμέτερος ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς Βουκουρεστίον, ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς βουλγαρικῆς ἐταιρίας περὶ τῶν νέων βάσεων, ἐφ' ὧν θέλουσιν ἰδρυθῇ οἱ νέοι ἐθνικοὶ σύλλογοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς κώμαις τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως.

«Σημ.—Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἀνετέθη εἰς τὸν καλούμενον D . . . , μέλος τῆς ἐταιρίας τῆς Βιέννης καὶ ὑπαρχηγὸν τοῦ πρακτορείου τῆς Πέστης. Ἀναχωρεῖ ἐκ Πέστης τὴν 5]17 Φεβρουαρίου.»

Ἀριθ. 45.

Κρυπτογραφημένον ἔγγραφον τοῦ πρακτορείου τοῦ Βελιγραδίου πρὸς τὴν ἐταιρίαν τῆς Βιέννης, ἀπὸ 6]18 Φεβρουαρίου 1873.

«Τὰ ὅπλα, ἅπερ τὰ σέπτα μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας εἶχον εὐχρεστηθῇ νὰ στείλωσιν εἰς Σερβίαν, ἀφίχθησαν ἤδη εἰς Βελιγραδίον. Χάρις εἰς τὸν ἀναπτυχθέντα παρὰ τοῦ κ. . . . ζήλον καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα αὐτοῦ, ἡ μεταφορὰ ἐπραγματοποιήθη μετὰ μεγίστης ταχύτητος καὶ ἄνευ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἐλαχίστης ὑπονοίας τῶν παροχθίων ἀρχῶν.

«Ὁ κ. Ρίστις ἐμήνυσεν ὑμῖν χθὲς, ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ νέων ἀποστόλων εἰς Πριζρέναν καὶ μέχρις Ἀχρίδος πρὸς ἀναρίπισιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κινήματος, χαλαρωθέντος μετὰ τὰς τελευταίας ραδιουργίας τοῦ Φαναρίου. Ἐπιθυμητὸν εἶναι ὅπως ὁ Γ . . . καὶ ὁ Η . . . συμβουλευσῶσι τῷ ἡγεμόνι Νικόλαῳ ν' ἀποστείλῃ καὶ οὗτος πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν τῇ προκείμενῃ τῶν Σλαβικῶν τούτου σχεδίου».

Ἀριθ. 46.

Κρυπτογραφημένον ἔγγραφον τοῦ κ. . . , μέλους τῆς κεντρικῆς ἐταιρίας, πρὸς τὴν ἐταιρίαν τῆς Βιέννης.

Πετρούπολις τὴν 10]22 Φεβρουαρίου 1873.

«Στείλατε εὐθὺς τῷ Η . . . 15,000 φιορίνια διὰ τὰ

πολεμεφώδια τῶν Βελοπαβλίτση τῆς προμηθείας Ὁπουίτς. Ὁ πρόεδρος τῆς εταιρίας ἐγκρίνει τὴν αἴτησιν τῶν χριστιανῶν τοῦ Πόποβο καὶ τῆς Τρεβίγνης. Ἐπομένως, συνεννοήθητε μετὰ τῆς πρεσβείας καὶ τοῦ Υ. . . . πρὸς ταχεῖαν προμήθειαν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ὀπλων καὶ τῶν πολεμεφωδίων, ὧν ἔχουσιν ἀνάγκην.

«ΣΗΜ. Ὁ κ. Η. . . . εἶναι πρόξενος ἐν Τεργέστρι, ὅπου εὐρίσκεται ἐπίσης ὁ ἐμπορικὸς οἶκος Ὁπουίτς ὁ ἀναλαβὼν τὴν προμήθειαν τῶν πολεμεφωδίων τῶν Βελοπαβλίτση, φυλῆς μαυροβουνίας».

Ἀριθ. 47.

Κρυπτογραφημένον ἔγγραφον τοῦ κ. . . . ἐπιτρόπου τῆς εταιρίας τῆς Βιέννης πρὸς τὴν εταιρίαν τῆς Βιέννης.

Κραγιούγιεβατζ τὴν 15)27 Φεβρουαρίου 1873.

«Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συλλόγων τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας, οὓς συνεκάλεσα τὴν πρῶταν ταύτην, μοι ἐδήλωσαν ὅτι οἱ πράκτορες αὐτῶν ἐγκατεστάθησαν ἤδη ἐν τοῖς κυριωτέροις κέντροις τῆς παλαιᾶς Σερβίας. Αἱ εἰδήσεις, ὡς παρ' αὐτῶν λαμβάνουντιν ἀρκούντως κανονικῶς, εἶναι λίαν ἐνθαρρυντικαί, πλὴν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ τμήματος τῆς ἐπαρχίας.

«Ἀφοῦ ἐξήγησα πρὸς τοὺς κυρίους τούτους τὰς σκέψεις τῆς εταιρίας καὶ τὰς ὁδηγίας, ὧν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀνακοίνωσιν μοι ἀνεθέσατε, ἐτέθησαν ὁλοσχερῶς εἰς τὴν διάθεσίν μου. Δύο τῶν κυρίων τούτων (Υ. . . Β. . . καὶ Η. . . Δ. . .) εἶναι ἐπίσης κύρια μέλη τῆς Μλάδα Σρβάδια καὶ μ' ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ εταιρία αὐτῶν ἦτο ἐτοίμη νὰ στείλῃ πρὸς τὰ τουρκικὰ σύνορα τὰ ὅπλα, ἅτινα ἔλαβεν ἐν καιρῷ.

«Ἡ Σερβικὴ κυβέρνησις, ἐνῶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀγνοεῖ τὰ ἐν Κραγιούγιεβατζ συμβαίνοντα, εἶναι οὐχ' ἥττον εὐνοϊκώτατα διατεθειμένη πρὸς τοὺς συλλόγους τῆς πρωτοβουλίας. Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ὁ ἀντισυνταγματάρχης Λεσχιάιν (μυστικὸν μέλος τῆς Μλάδα Σρβάδια) διεβίβασεν εἰς τοὺς φίλους ἡμῶν 1000 δουκάτα παρὰ τοῦ ἡγεμόνος.

«Μεθ' αὐτὸν ἀναχωρῶ εἰς Βρυκούρεστιον, ὅθεν θὰ γράψω ὑμῖν εὐθὺς ὡς ἀφίχθῶ.

«Ὁνόματα τῶν πρακτόρων, οὓς ἡ σερβικὴ τῆς ἐθνικῆς πρωτοβουλίας εταιρία ἀπέστειλεν ἐσχάτως εἰς τὴν παλαιὰν Σερβίαν.

«1.-S. B, 2.-M. V, 3.-T. M, 4.-V. G, 5.-N. T, 6.-B. C.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης σειρᾶς τῶν ἐν τῷ φυλλάδιῳ «Αἱ εὐθύναι» ἐγγράφων καταχωρίζομεν ὧδε ὁλόκληρον τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἔγγραφον, οὗτινος ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 22 (ἀριθ. 74) ἐδημοσιεύσαμεν τελικὴν περικοπὴν.

Ἀριθ. 1.

Ὁ κ. Χ. . . .

Πέραν Κων]πόλεως 23)4 Μαρτίου 1871.

Πρὸς τὸν κ. Υ. . . εἰς Βιένναν

«Αἱ τοσοῦτον μεστὰι ἐνδιαφέροντος εἰδήσεις, ὡς ἡ Γ. Εξ. εὐρεσθήθη νὰ μοι δώσῃ περὶ τῶν σχέσεων τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου πρὸς τὸν ἡμέτερον ἐν Ραγουζῇ πρόξενον, μεγάλην μοι ἐπροξένησεν εὐχαρίστησιν. Οἱ ἐν

Πετροπόλει ἡμέτεροι φίλοι θὰ δυνηθῶσι νὰ κρίνωσιν ἤδη περὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν κκ. Ἰόνιν καὶ Πέτροβιτς καὶ θὰ ἐννοήσωσι τέλος πόσῃ ἔχει πρὸς ἡμᾶς σημασίαν νὰ διατηρῶμεν παρὰ τῷ ἡγεμόνι Νικολάφ ὑπάλληλον ἱκανὸν καὶ οὕτινος οἱ προσηγεῖς καὶ διακεκριμένοι τρόποι ἐφελκύουσιν ἡμῖν τὴν ἀγάπην ἀπάντων.

«Αἱ λεπτομέρειαι, ὡς μοι μεταδίδετε περὶ τῶν σχέσεων ὑμῶν μετὰ τοῦ Χαλίλ βέη καὶ αἱ στεναὶ τούτου σχέσεις πρὸς τὸν περίφημον Σάζωναν πολιτευτὴν, οὐδόλως μὲ ἐκπληττουσιν. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου γνωρίζω τὸν ἐκ Τουρκίας συνάδελφον ὑμῶν. Ἀλλοτε, ὅτε δὲν διενεοῖτο ἔτι νὰ γίνῃ μέγας ἀνὴρ, ἡγάπα τὴν Ρωσίαν, ὅσον ὅμως Ὁσμανλῆς δύναται νὰ μᾶς ἀγαπήσῃ. Ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Πετροπόλεως καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ συμμάχιας μετὰ τοῦ Μουσταφᾶ Φαζύλ, ἀπεσπάρθη ἐντελῶς ἀπὸ τῶν προτέρων φίλων του καὶ δὲν παύεται τιμῶν ἡμᾶς διὰ τῆς ἀντιπαθείας του. Οὐδὲν ἀρκ. παράδοξον, ὅτι ὁ Χαλίλ βέης προσεκλήσατο ἀπὸ τῆς εἰς Βιένναν ἀφίξεώς του τὴν φιλίαν τοῦ κ. δὲ Βάουστ. Ἐχθρὸς οὗτος κεκηρυγμένος τοῦ Σλαυϊσμοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἐν ταῖς ῥαδιουργίαις αὐτοῦ σύμμαχον δραστηριώτερον τοῦ Χαλήλ βέη. Τοῦτο μόνον εἶναι θέμις λυπηρὸν, ὅτι ὁ ἐκ Τουρκίας συνάδελφος ὑμῶν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θ' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον, ῥαδιουργεῖ καθ' ἡμῶν καὶ θέλει ἐν τέλει κρημνίσῃ τὸ ἔθνος του εἰς χαίνουσαν ἄβυσσον.

«Χάρις εἰς τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην τῶν Τούρκων καὶ τοῦ πατριάρχου, τὸ σχίσμα μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων κατέστη ἀναπόφευκτον. Τῇ ἀληθείᾳ ἐφοβήθη ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ὅτι θὰ ἐπραγματωποιοῖτο ἡ συνδιαλλαγή, ἀλλὰ, μὴ θελήσαντος τοῦ πατριάρχου νὰ ὑποχωρήσῃ, ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ τοσοῦτον ἐτραχύνθη, ὥστε ἀπασαί αἱ προσπάθειαι τοῦ Ἀκλῆ πασχ. εἰς οὐδὲν θ' ἀπολήξωσι. Ἦδη εἶναι ὁ καιρὸς, καθ' ὃν πρέπει νὰ διπλασιάζωμεν τὰς ἐνεργείας ἡμῶν. Ἐὰν ὁ Βεζύρης δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ πατριάρχου (ὅπερ εἶναι σχεδὸν βέβαιον), πρέπει νὰ ἐγκαινισθῇ ἡ ἀνάρρησις τοῦ νέου ἱεράρχου δι' ἀναφορὰς τῶν κατοίκων τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας, τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης, ζητούντων ὁμοεθνεῖς ἐπισκόπους. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἐπὶ πάσης νέας πατριαρχείας θέλομεν κερδίζειν τινας ἐπισκόπους. Ἐγὼ ψα ἤδη ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ Βιτώλια. Δεὸν ἡ ὑμέτερα ἐταιρία νὰ πρᾶξῃ τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν Ἑρζεγοβίνην καὶ τὴν Βοσνίαν.

«Ἐλθέτε τοὺς νέους στρατηγικοὺς χάρτας τῶν Δουκῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας. Κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἡμετέρων κατοπτειτῶν παρατηρῶ, ὅτι εἰσεχωρήσαμεν καλῶς εἰς τὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων καὶ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Μουσταλμάνοι εἶναι ἔτοιμοι νὰ μᾶς βοηθήσωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς χειραφεσίας. Χάρις τῷ Θεῷ, τὰ πάντα βαίνουν καλῶς, ἀλλὰ θὰ ἡμαί ἔτι. μάλλον εὐχαιρούμενος, ὅταν λάβω τὴν διαταγὴν νὰ ζητήσω τὰ διαβήματα μου».

ΤΕΛΟΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1876

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον μὴ απαιτηθέν	Δρ.		6720000	
Καθυστερήσεις μετόχων	»		57506	40
Κτήσεις ἐν Λαυρίῳ	»		9873000	
Ἀκίνητα	»		3402400	
Ἀτμόπλοιοι «Λαύριον»	»		55200	
Μετοχαὶ ἐν χαρτοφυλακίῳ . . . 916	»		143628	80
Ὁμολογίαι τῶν 26 ἑκατομυρίων 200	»		91840	
Ἐπιπλα γραφείου Ἀθηνῶν	»		4000	
Ὁμοια Νοσοκομείου καὶ Διοικ. Ἐργαστηρ.	»		14800	
Μόλυβδος καθ' ὁδὸν χιλ. 2,559,826,250	»	1407805	43	
Ὁμοιοι ἐν τῇ ἀποθήκῃ » 582,776,200	»	320526	91	
Καπνοὶ ἐν τῇ ἀποθήκῃ » 400,000	»		1728332	34
Μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα	»		58000	
Ζῶα	»		1105000	
Γενικὴ ἀποθήκη ὕλικου	»	488885	71	
Ἀποθήκη μηχανουργείου	»	54378	73	
Ἀποθήκη οἰκοδομῶν	»	4656	57	
Φαρμακεῖον	»		547921	01
Γαϊάνθρακες καθ' ὁδὸν	»		4688	65
Ὁφειλέται διάφοροι	»		96383	90
Καταθέσεις παρὰ Γεν. Πιστωτ. Τραπεζῆς	»	573488	76	
Εἰδ. Ταμείον Ἐργαστηρίων	»	66039	68	
Ταμείον μετρητῶν	»	2832	42	
Δρ.			642360	86
			24644435	55

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον ὀνομαστικόν	Δρ.		22400000	
Union Bank.	»	1077780		
John Carr et Co	»	294113	85	
Ταμείον αὐτοβοηθείας	»		1371893	85
Ἀνοικτοὶ λῆσμοι ἐργατῶν	»		23282	10
Πιστωταὶ διάφοροι	»		107642	55
Μερίσματα παρελθουσῶν ἐξαμηνιῶν	»		68102	77
Μέρισμα Β'. ἐξαμ. 1876.	»		43854	43
Φόρος Δημοσίου ἐπίσης.	»		560000	
			69659	85
			24644435	55

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ

Ἐξόδα διαχειρίσεως	Δρ.	17643	02	
Δικαστικαὶ δαπάναι	»	6653	35	
Διὰ 15 ζῶα πωληθέντα καὶ φονευθέντα καθὸ ἀνίκανα καὶ διὰ φθορὰν τῶν λοιπῶν	»	25645	94	
Διὰ φθορὰν μηχανῶν	»	58413	55	
» » ἀκινήτων	»	69500	06	
» » ἀτμοπλοίου	»	4800		
» » ἐπιπλῶν γραφείου Ἀθηνῶν	»	275		
» » » Νοσοκομ. καὶ Διοικ. Ἐργαστηρ.	»	780		
Φόρος Δημοσίου	»		183710	92
Μέρισμα Β'. ἐξαμηνίας 1876.	»		69659	85
			560000	
Δρ.			813370	77

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Μέρισμα 916 μετοχῶν ἐν χαρτοφυλακίῳ ἀ.ἐξαμην. 1876	Δρ.	6155	52	
Τόκοι 200 ὁμολογιῶν τῶν 26 ἑκατομυρίων β'. ἐξαμηνίαν 1876.	»		3360	
Διαφορὰ ἐπὶ πλείον ἐπὶ τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως τοῦ καθ' ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἀποθήκῃ μολύβδου τῆς ἀ.ἐξαμην. 1876 ἐκ χιλ. 2,702,030.	»		130237	85
Καθαροῦ προϊόντος καπνῶν ὑπόλοιπον	»		56936	20
Ἐπίσης ἐξαφρισμάτων	»		41304	44
Παραγωγή μολύβδου	»		509052	45
Πρόστιμα καὶ λοιπὰ κέρδη Διοικ. Ἐργαστηρίων	»		25059	85
Ἐνοίκια ἀκινήτων	»		21658	70
Τόκοι καὶ λοιπὰ	»		16973	80
Ὑπόλοιπον ναύλων ἀτμοπλοίου	»		1774	36
Προμήθειαι	»		736	60
Δικαίωμα μετατροπῶν τίτλων μετοχῶν	»		121	
Δρ.			813370	77

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 12 Ἰανουαρίου 1877.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Δ. ΜΟΥΤΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο ΛΟΓΙΣΤΗΣ
Δ. ΧΑΡΑΜΗΣ.

(B. 147-4)

Εἰς ἐπίμετρον τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καταχωρίζομεν καὶ τὸ ἐπόμενον δημοσιευθὲν κατὰ Δεκέμβριον 1872 ὑπὸ τοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου», ἀναδημοσιευόμενον δ' ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπαγομένης τὴν πληροφορίαν, ὅτι εἶναι ἐκθεσις ἀπευθυνομένη παρὰ προξένου μεγάλης δυνάμεως ἐν Θεσσαλονίκῃ πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει προϊστάμενον αὐτοῦ.

«Ὁ Ἄθως ἔχει πρὸς ἡμᾶς σήμερον διττὴν σπουδαιότητα. Κατὰ πρῶτον λόγον ἔχει σπουδαιότητα ἐκκλησιαστικὴν καὶ ὀρθόδοξον ἀνεξαρτήτως τῆς ἐθνότητος τῶν οἰκούντων αὐτὴν μοναχῶν. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ῥῶσοι ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν δὲν ἐπολλάπλασιάζοντο καθ' ἑκάστον ἔτος, οὐχ' ἦττον ὁ Ἄθως, ὡς μόνον μοναστήριον τῆς ὀρθοδοξίας, θὰ εἶχε πρὸς ἡμᾶς τὴν σπουδαιότητα κεντρικοῦ σημείου τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὀρθοδόξου ἡμῶν πολιτικῆς. Ἀλλὰ, παρεκτὸς τοῦ λόγου τούτου, ὅ,τι καθιστᾷ ἡμῖν προσφιλεῖ τὸν Ἄθω, εἶναι, ὅτι καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ῥωσικὸς, βραδέως τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ ὀφθαλμοφανέστατα.

«Κατὰ πρῶτην ὅψιν ὁ Ἄθως φαίνεται ἑλληνικὸς. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου. Εἴκοσιν ἀντιπρόσωποι τῶν εἴκοσι μοναστηρίων ἐδρεύουσιν ὁμοῦ καὶ διασκέπτονται. Εἰς τούτων εἶναι σέρβος, ὁ δευτερός βούλγαρος, καὶ δεκαοκτὼ εἶναι ἑλληνες. Τὸ μοναστήριον τῶν ῥώσων ἀποστέλλει εἰς τὴν συνέλευσιν ἓνα ἀντιπρόσωπον ἑλληνα διαμένοντα ἐν τῷ μοναστηρίῳ τούτῳ, ἀντὶ ν' ἀποστέλλῃ ῥώσον, ὅπερ, ἀνευ βλάβης τῶν συμφερόντων ἡμῶν, ἀποδεικνύει σύνεσιν καὶ πολιτικὴν εὐθυκρισίαν τῶν ἡμετέρων μοναχῶν.

«Κατ' ἀρχάς, πιστεύει τις, ὅτι οἱ Ἕλληνες κατέχουσι πάντα ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ὑπέρτερος τοῦ ἡμετέρου ἢ ἐσωτερικὴ διοίκησις τοῖς εἶναι ἀνατεθειμένη ἢ γεωγραφικὴ θέσις τοῦ ὅρους εἶναι πρὸς αὐτοὺς συμφερωτέρα, τὰ πλούτη ἐν χερσὶν αὐτῶν, ἐπικρατοῦσα δὲ γλῶσσα ἢ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα δέον νὰ θεωρηθῶσι παρ' ἡμῶν τῶν Ῥώσων ὡς ἐσφαλμένη καταστατικὴ τῆς ἐνεστώσης τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Ἀνάγκη πρῶτον ἐκτικωτέρως ἀνιχνεύσεως πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς διευθύνσεως τοῦ πνέοντος ἀνέμου.

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ Ἑλλήνων δὲν αὐξάνει, ἐνθ' ἀπ' ἐναντίας ὁ ἀριθμὸς τῶν Ῥώσων ἀπὸ τοῦ 1840 πολλαπλασιάζεται. Ἐν Ρωσίᾳ αὐξάνουσι συνεχῶς τὰ περὶ τοῦ Ἄθω συγγράμματα καὶ αἱ τερπναὶ περὶ αὐτοῦ περιγραφαί, τοῦτο δ' ἀσχετὴ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ διὸ καθ' ἑκάστον ἔτος ὑπάρχει ἐπαισθητὴ αὔξησης τῶν προσκυνητῶν, συγχρόνως δ' αὐξάνει καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θελόντων νὰ δεχθῶσι τὸ σχῆμα τοῦ μοναχοῦ. Οὕτως, εἶναι ἀδύνατον ἐπὶ 200 προσκυνητῶν, τοῦλάχιστον 50 νὰ μὴ δεχθῶσι τὸ σχῆμα οἱ δ' ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν ἀνακοινοῦσι τὰς ἐντυπώσεις τῶν εἰς τοὺς ἀδελφούς των, καὶ τοῦτο παραινέει ἄλλους νὰ μεταβῶσιν αὐτόσε.

«Ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Δούναδιν σιδηρόδρομος ἀναμφιβόλως θὰ πολλαπλασιάσῃ τοὺς προσκυνητὰς τοῦ Ἄθω. Οἱ ἄγγλοι καὶ οἱ γερμανοὶ μηχανικοὶ ἀγνοοῦσιν, ὅτι ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς Ρωσίας.

«Ὁ σιδηρόδρομος θὰ φέρῃ ἡμῖν ἐνταῦθα τοὺς εὐχαρίστως διὰ τοιούτου μέσου ἐπισκεψομένους τὸν Ἄθω, ἔστω καὶ ἐκ περιεργείας καὶ αὐτὴ δὲ ἡ περιέργεια εἶναι εἰς ἡμᾶς ἐπωφελής. Ἡ Ρωσία καὶ ὁ Ἄθως, ὡς μοναστήριον τῆς ὀρθοδοξίας, ἔτονται ἐν τῷ μέλλοντι στενῶς συνδεδεμένοι.

«Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς προσκυνητὰς Ἕλληνας, καίτοι ἡ χώρα αὐτῶν εἶναι πλησιεστέρα ἢ ἡ ἡμετέρα, οὐδόλως ὑπάρχουσι. Τοῖς Ἕλλησι δὲν ὑφίσταται θρησκεία, ἀλλὰ πράγματα ἐπιπόλαια. Εἶναι ἄπληστοι πρὸς τὸ κέρδος, ὅπως οἱ Ἑβραῖοι ἐν Ρωσίᾳ τούτου δ' ἕνεκα, εἶναι οἱ πρῶτοι κακὸν ἔργον τοῦ κόσμου.»

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Ωρας».

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 21/2 Φεβρουαρίου 1877.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν πρέσβων καὶ τὴν γαλήνην, ἥτις ἐπῆλθεν εἰς ὅλους τοὺς κύκλους διπλωματικούς τε καὶ πολιτικούς, αἱ ἐντεῦθεν εἰδήσεις, διὰ τινὰ τοῦλάχιστον χρόνον, μικρὸν θέλουσι παρέχει τὸ ἐνδιαφέρον.

Αἱ σπουδαιότεραι αὐτῶν κατὰ τὴν λήξουσιν ἐβδομάδα εἰσιν, ὅτι ἡ Σερβία ἀπεδέχθη μετὰ πολλῆς προθυμίας τὴν πρόσκλησιν τῆς Πύλης τοῦ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης τῷ Μαυροβούνιον ἀπεδέχθη ὡσαύτως τὴν πρόσκλησιν ταύτην, ἀλλὰ μετ' ἐλάσσονος προθυμίας.

Φοβῶμαι ὅτι ἡ Πύλη οὐδόλως θέλει δυνηθῇ νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς ταχείας συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης ταύτης ἢ ἀποδοχῇ τῶν ἡγεμονιῶν μοι παρέχει τὸν φόβον, μὴ ἡ Ρωσία, ἥτις ἠδύνατο νὰ παρασυρθῇ εἰς πόλεμον, ἀν κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνακωχῆς οἱ Τούρκοι ἤλαυνον εἰς Βελιγράδιον καὶ εἰς Κετίνην καὶ κατεσύντριβον οὕτω τὸν Σλαβισμόν, μήτοι, λέγω, ἡ Ρωσία ζητῇ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀφορμὴν ταύτην. Παρεδέχθη αὕτη τὸ μακκιαβελικὸν σχέδιον τοῦ νὰ διατελῇ ἐν ὅπλοις κατὰ τὰ σύνορα, ὅπως ὑποχρεώσῃ τὴν Τουρκίαν νὰ διατηρῇ ὡσαύτως τὸν στρατὸν τῆς ἐπὶ ποδὸς πολέμου καὶ συμπληρώσῃ τὴν καταστροφὴν αὐτῆς, ἵνα ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῆς καθ' ἡν ὥραν, τῶ ν ν ε ὕ ρ ω ν το ὕ πο λέ μ ο υ ἐ ν τ ε λ ῶ ς ἐ κ λ ι π ὄ ν τ ω ν, ἢ Τουρκία εὐρεθῇ ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτήν.

Σπουδαιότερα ὅμως τῶν ἀνωτέρω εἰδήσεων διατελοῦσι τὰ ἐν τῷ Σεραγίῳ ἀπὸ τινων ἡμερῶν τεκταινόμενα. Μεγίστη ὑφίσταται διάστασις μετὰ τῶν περὶ τὸν Σουλτάνον καὶ τοῦ Βεζύρου. Ὁ Μαχμουτ Νταματ πασᾶς, ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς τοῦ Σουλτάνου Χαμῆτ, προσετῆ ἡμέραν παρ' ἡμέραν μεζῶνα ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Σουλτάνου ἐπιρροὴν καὶ ὡς κυρίαρχος κυβερνᾷ τὸ κράτος. Ἀνεκλήρξεν ἐκείτῳ μετὰ παρρησίας ἐναντίον τοῦ συντάγματος καὶ καταγίνεται ἐκ παντός τρόπου νὰ παρέχῃ πράγματα τῷ ἀτυχεῖ Μιδάτ. Ἐπεριβαίνει εἰς ἀπάχας τοῦ κράτους τὰς ὑποθέσεις καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θέλουσι προσεγγῆς γενῇ θεαταὶ περιέργου παραστάσεως. Προχθὲς κατήγγειλαν εἰς τὸν Σουλτάνον τὸν Ρεφίτ μπέην, γαμβρὸν τοῦ μεγάλου Βεζύρου, ὡς συνωμότην. Ὁ Μιδάτ φαίνεται ἀσχημάτως ἕνεκα τῶν ραδιουργιῶν τούτων καὶ πιθανόν εἶναι νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του ἡτις ἐπὶ τῇ ἐκτὸς ἂν ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ κατορθώσῃ ν' ἀνατρέψῃ τὸν ἀντίπαλόν του. Ποῖν ἢ ἡ μονομαχία αὕτη τῶν ἐπιρροῶν λάβῃ πέρας, μὴ προσδοκᾷτε μηδεμίαν σπουδαίαν μεταρρυθμίσιν. Τὰ πάντα θέλουσι διατελεῖ ἐκκρεμῇ, μέχρις οὗ λήξῃ ἡ μονομαχία.

Ὁ Σακφέτ Πασᾶς ἀποκλίνει πρὸς τὸν Μαχμουτ-Νταματ, καὶ ὁ Βεζύρης μετὰ δυσκολίας συνεννοεῖται μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του.

Ἐχω λόγους νὰ υποπτεύωμαι, ὅτι ἡ σουλε, κρηβέτα, ἥτις ἐπῆλθεν ἐντεῦθεν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνατιεφ, περιεχεῖ ὅπλα. Ἦς ἄρα ὁ προορισμὸς τῶν ὀπλῶν τούτων;

Αἱ ἐν Κερκύρᾳ καὶ Λευκάδι ἐλληνικαὶ ἀρχαὶ θέλουσιν εὐρεθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς θέσιν νὰ διαφωτίσων ὑμᾶς προσεχῶς πλεονέτερον, ἢν κατὰ τὸν ἐν τῇ ἀδριατικῇ πλοῦν αὐτῆς ἡ εἰρημένη κορβέτα παραπλεύσῃ τὰ παρὰ τῆς Ἡπείρου.

Λέγεται, ὅτι τροφοδότης τινὲς ἀφίχθησαν κατ' αὐτὰς εἰς Βραχίλαν, καὶ ζητοῦσι νὰ συνάψωσι συμβόλαια πρὸς τροφοδότησιν τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ. Ἄν μὴ ὑπῆρχεν ἡ ὑπόνοια, ὅτι ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις συμφέρον ἔχει νὰ ἐπαπειλῇ τὴν Πύλῃν διὰ πολέμου καὶ ἀναγκάζῃ οὕτως αὐτὴν νὰ διατηρῇ ἀμείωτον τὸν πολυδάπανον αὐτῆς στρατὸν, ἡ ἐν Βραχίλᾳ παρουσία τῶν τροφοδοτῶν τούτων ἤθελεν εἶσθαι συμπτωμα ἡκιστα εὐνοϊκὸν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Ἐπίσημα)

Τηλεγράφημα τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Φωτιάδην βέην πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας εἰς Ἀθήνας.

Κων]πολις τὴν 24/5 Φεβρουαρίου 1877

ὥρα 11 καὶ 20 λ. μ. μ.

Ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διὰ Χαττίου ἄρτι ἐν ἐπισημότητι ἀναγνωσθέντος ἐν τῇ ὑψηλῇ Πύλῃ ἐνεπιστεύθη τὴν θέσιν μεγάλου Βεζύρου εἰς τὴν Α. Υ. τὸν Ἐτεμ πασᾶν τῶς πρόεδρον τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Τὸ αὐτὸ αὐτοκρατορικὸν Χάττιον περιέχει τοὺς ἀκολουθούς κυριώδεις διορισμούς.

Ἀξεδῶτ πασᾶς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

Καδρῇ πασᾶς πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Ὁχανῆς Τζανίτς ἐφφένδης ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας.

Ἀσῆμ. πασᾶς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης.

Κωστᾶκη Ἀδωσίδης ἐφφένδης μουστεσᾶρης (σύμβουλος) τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ὁχανῆς ἐφφένδης Σακίζιαν μουστεσᾶρης (σύμβουλος) τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας παιδείας ὑπουργείου.

Ὁ Σαδίκ πασᾶς, τῶς πρεσβευτῆς ἐν Παρίσις, διωρίσθη γενικὸς διοικητῆς τῆς ἐπαρχίας τοῦ Δουνάβεως.

Ὁ Ἀλῆ πασᾶς γενικὸς διοικητῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως.

Καὶ ὁ Ἀχμέτ Βεφίκ ἐφφένδης πρόεδρος τῆς βουλῆς.

Ἡ Α. Α. Μ. συνιστᾷ στενωτάτα εἰς τὸν μέγαν αὐτοῦ βεζύρην τὴν ταχεῖαν καὶ πλήρη ἀνάπτυξιν ἀπασῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθιερουμένων ἀρχῶν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἀπάντων τῶν ἐφαρμοστέων εἰς τὰς ἐπαρχίας νόμων καὶ διοικητικῶν θεσμῶν.

Τηλεγράφημα τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Φωτιάδην βέην πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας εἰς Ἀθήνας.

Κωνσταντινούπολις 25/5 Φεβρουαρίου 12,45' μεσημβρίας.

Ὁ Μιδατ πασᾶς ἀπηλλάχθη τῶν καθηκόντων μεγάλου βεζύρου καὶ ἀπεμακρύνθη τοῦ ἐδάφους τῆς αυτοκρατορίας ἐνεκα τῆς κλονιζούσης τὴν ἐπ' αὐτὸν ἐμπιστοσύνην διαγωγῆς του καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 113 τοῦ Συντάγματος. Τὸ γεγονός τοῦτο οὐδεμίαν συνεπάγεται μεταβολὴν τῆς υἱάρχου θελήσεως ὥπως ἐκτελέσῃ μέχρι κεραίας τὸ Σύν-

ταγμα, οὐδὲ ἀλλαγὴν πολιτικῆς τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως. Ἡ Α. Μ. ἐνετείλατο ἐκ νέου διὰ τοῦ χθεςινοῦ Αὐτῆς Χαττίου τὴν αὐστηράν καὶ ἐλευθερίαν ἐφαρμογὴν ἀπασῶν τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν πασῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθιερωθεισῶν ἀρχῶν.

(Πρακτορεῖον Havas).

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ 24/5, ὥρα 5, 23 μ. μ.—Ὁ Ἐτεμ πασᾶς διορίσθη μέγας βεζύρης εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Μιδατ πασᾶ ἀποστελλομένου εἰς Μιτυλήνην. ὁ Ἀξεδῶτ διορίσθη ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὁ Ὁχανῆς Τσαμίτς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ὁ Σαδίκ διοικητῆς Δουνάβεως καὶ ὁ Καδρῇ βέης πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Χρηματιστήριον.—Πάγ. ὥρα 13.—Σιδ. Ρωμ. 36,50.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 24/5, ὥρα 3, 50 μ. μ.—Οἱ «Καιροὶ» λέγουσιν, ὅτι ἡ ῥωσικὴ ἐγκύκλιος ἀξάνει τὴν πρὸς τὴν Ρωσίαν δυσπιστίαν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Ἀγγλία θὰ τηρήσῃ ἐλευθερίαν ἐνεργείας ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς συμφέροντι καὶ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς εἰρήνης. Ἐὰν ἡ Ρωσία ἐνεργήσῃ ἀποτομώτερον, θὰ πράξῃ τοῦτο ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην. Ὁ στρατηγὸς Τσεράχιεφ ἐμίσθωσεν οἰκίαν ἐπὶ ἐξάμηνον ἐν τῇ νήσῳ Wight, ἐνθα μετεκαλέσατο τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 25/6 ὥρα 11, 30 π. μ.—Ὁ Μιδατ πασᾶς συνελήφθη βιαίως ὡς συνωμοτῶν κατὰ τοῦ Σουλτάνου. Ἡδὴ δὲ ἐπεβιβάσθη στελλόμενος εἰς ἔξορίαν. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἐτεμ πασᾶ παρήγαγε δυσάρεστον ἐντύπωσιν. Φόδος ὑπάρχει, ὅτι τὰ πράγματα θὰ περιπλεχθῶσι.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 25/7 ὥρα 7, 32' μ. μ.—Ἐγκύκλιος τουρκικῆς κηρύσσει εὐστοχῶς τὴν διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας ἀπανταχοῦ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς ἀνακαλεῖ τὴν πολιτικὴν τοῦ Μιδατ πασᾶ καὶ τοῦ πολιτεύματος αὐτοῦ καὶ ὑποστηρίζει τὸ δικαίωμα τῆς μὴ ἀναμίξεως ξένων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς Τουρκίας.

(Πρακτορεῖον Stéphanopoli).

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ 24/5 ὥρα 4, 15 μ. μ.—Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 113 τοῦ συντάγματος καὶ διὰ λόγους μεγάλης σπουδαιότητος, ὁ μέγας βεζύρης Μιδατ πασᾶς ἀπεμακρύνθη τῶν ὀρίων τῆς αυτοκρατορίας. Τὸ καθαιρεῖν αὐτὸν τοῦ ἀξιώματός του Χάττι προσθέτει, ὅτι ἡ παῦσις αὐτοῦ οὐδεμίαν θὰ ἐπενέγκῃ πολιτικὴν μεταβολὴν καὶ διατάσσει τὴν εὐλαθεῖ πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συντάγματος.

Πολλοὶ διορισμοὶ χριστιανῶν εἰς ἀνωτέρας θέσεις ἐγένοντο. Εἰς χριστιανὸς διωρίσθη ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου, ἕτεροι δὲ δύο διωρίσθησαν μουστεσᾶρες εἰς δύο ὑπουργεία. Ὁ Σαδίκ πασᾶς διωρίσθη βάλῃς Δουνάβεως.

Κ]ΠΟΛΙΣ 24/5, ὥρα 3, 20 μ. μ.—Ὁ Ἐτεμ πασᾶς, πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, διωρίσθη μέγας βεζύρης ἀντικαθιστῶν τὸν Μιδατ πασᾶν, ὅστις ἐπεβιβάσθη τὴν ἐσπέραν ταύτην ἀναχωρῶν εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος.

Χρηματιστήριον χαλαρόν.—Γεν. χρ. 12, 37.—Σιδ. Ρωμ. 36.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τηλεγράφημα ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς, ἥς τὰς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις πολλὰκις κατεχωρίσαμεν, καὶ χρονολογούμενον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 24/5 Φεβρουαρίου ὥρα 4 καὶ 55' μ. μ., οὕτω πως ἀφηγεῖται τὰ τῆς ἐκπτώσεως καὶ ὑπερορίας τοῦ Μιδατ πασᾶ.

«Ἀνεκαλύφθη συνωμοσία τοῦ Μιδατ πασᾶ κατὰ τοῦ Σουλτάνου σκοποῦσα τὴν ἐκ νέου ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάκλησιν τοῦ Μουράτ, ἀναγορευμένου συνάμη ἀντικασιλέως τοῦ Μιδατ. Ἀποπεμφθεὶς οὗτος ἀνεχώρησεν εἰς Βρετανίαν. Οἱ συνκίτιοι αὐτοῦ παρεπέμφθησαν εἰς τὰ δικαστήρια. Μέγας βεζύρης διωρίσθη ὁ Ἐτεμ πασᾶς, διοικητῆς δὲ Βουλγαρίας ὁ Σαδίκ πασᾶς».

—Ἀντιφαστικαὶ εἶναι αἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις περὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀφορμῶν τῆς ἀπολύσεως τοῦ μεγάλου βεζύρου Μιδατ πασᾶ. Αἱ εἰδή-

σεις αὐται, κατακεχωρισμένοι ἐν τῷ χθесινῷ ἡμῶν φύλλῳ καὶ ἐν τῷ παρόντι, ἄλλαι μὲν ἀποδίδουσι τὸ γενόμενον εἰς ἐπικράτησιν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ κόμματος, ἄλλαι δὲ παριστῶσιν αὐτὸ τοῦναντίον ὡς μηδὲν ἐμφαίνον πρόθεσιν ἐπηρεασμοῦ τῶν ἀρτίως ἐγκαινισθειῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν καὶ τέλος ἄλλαι, οἰοῦναι δικαιολογοῦσι τὸ κατὰ τοῦ Μιδατ ληφθὲν μέτρον λέγουσαι, ὅτι ἀνεκαλύφθη συνωμοσία πρὸς παλινόρθωσιν τοῦ Μουράτ ἀρχηγὸν ἔχουσα τὸν τέως μέγαν βεζύρην. Ἐκτιμῶντες τὴν πηγὴν ἐκείνης τῶν εἰδήσεων τούτων καὶ συνδύζοντες αὐτὰς πρὸς ἁλλήλας καὶ πρὸς τὴν ἀνωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ, πειθόμεθα, ὅτι διὰ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ Μιδατ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπεδιώχθη ἡ τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν ἀνατροπὴ. Τὸ τηλεγράφημα τὸ βεβαιῶν, ὅτι τὸ σύνταγμα διαμένει ἐν πλήρει ἰσχύϊ εἶναι ἐπίσημον, αἱ δὲ βεβαιώσεις αὐτοῦ εἶναι πραγματικά, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικνύουσιν, εἰμὴ ὅτι, ὡς πρῶτον βῆμα, ἐπαρκῆς ἐθεωρήθη ἡ ἀπόλυσις τοῦ Μιδατ παρὰ τοῦ ἐπικρατήσαντος ἀντισυνταγματικοῦ κόμματος. Ὁ Μιδατ ἦτο ἡ ψυχὴ τοῦ συντάγματος, ἐξωσθέντος δ' ἐκείνου, τὸ σύνταγμα εἶναι σῶμα ἄπνον, εὐκόλως τεθησόμενον ἐκποδῶν, ὅταν θεωρηθῇ εὐθετος ἡ ὥρα. Τοιαῦται, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ σκέψεις τῶν τοῦ κόμματος τῆς παλαιᾶς Τουρκίας ἀντισυνταγματικῶν· τίνες δὲ αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν τῆς νεαρᾶς Τουρκίας συνταγματικῶν προσεχῆς μέλλον θέλει δείξει.

— Τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου 113 τοῦ ὁθωμανικοῦ συντάγματος, οὗ δυνάμει, κατὰ τὸ ἀνωτέρω δημοσιευόμενον ἐπίσημον τηλεγράφημα, ἐρρίφη ὑπερόριος ὁ Μιδατ πασᾶς, ἔχει οὕτω·

«Ἄρθρον 113. Ἐν περιπτώσει βεβαιώσεως γεγονότων ἢ ἐνδείξεων προμηνυόντων ταραχὰς ὅπουδήποτε τῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοῦ κηρύξεως καταστάσεως πολιορκίας.

«Ἀποτέλεσμα τῆς καταστάσεως πολιορκίας εἶναι ἡ πρόσκαρις τῶν ἀστικῶν νόμων ἀναστολή.

«Εἰδικὸς νόμος κανονίσει τὰ τῆς διοικήσεως τῶν ὑποβαλλομένων εἰς κατάστασιν πολιορκίας μερῶν.

«Τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι τῷ Σουλτάνῳ ἀνήκει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀποπομπῆς ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς αὐτοκρατορίας τῶν, κατόπιν ἀξιοπίστων πληροφοριῶν συλλεγισῶν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας, καταφωρμένων ὡς προσβάλλοντων τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους».

— Τὸ ἔγγραφο, δι' οὗ ὁ Μιδατ πασᾶς προσεκάλεσε τοὺς ἡγεμόνας Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς συνολογήσιν εἰρήνης, φέρον ἡμερομηνίαν 14)26 Ἰαννουαρίου, ἔχει ὡς ἔπεται·

«Υψηλότητε· ἡ Υ. Υψηλότης ἐνθυμεῖται βεβαίως ὅτι αἱ δυνάμεις, κατ' αἵτησιν αὐτῆς, προσήνεγκαν τῇ Υ. Πύλῃ τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν πρὸς συνολογήσιν ἀναχωγῆς, καὶ ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, ἐμφορουμένη αἰσθημάτων μετριοπαθείας καὶ διαλλαγῆς, δὲν ἐδίστασε νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀναχωγὴν ταύτην, ἐλπίζουσα ὅτι θὰ διευκολύνῃ τὴν συνολογήσιν τῆς εἰρήνης καὶ ὅ' ἀποφύγῃ οὕτω νέαν ῥοτὴν αἵματος.

«Δὲν ἀπέχει πολὺ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν, ληγούσης τῆς προθεσμίας τῆς ἀναχωγῆς, αἱ ἐχθροπραξίαι θὰ ἐπαναληφθῶσι πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν μερῶν ἅτινα θὰ μετέσχουσιν αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν, ἐρωτῶ ἐὰν δὲν εἶναι δυνατόν ἐκ τοῦ ἐνός μέρους ἢ τοῦ ἑτέρου, νὰ γένηται νόμιμός τις καὶ εἰλικρινὴς ἀπόπειρα ὅπως προληφθῇ τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο».

Εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἡ μὲν Σερβία ἀπήντησεν, ὡς προαναγγέλλοιτο, ἀποδεχομένη αὐτὴν καὶ ἐπιφορτίσασα τὸν ἐν Βιέννῃ πρέσβη, ἵνα ἐπιληφθῇ τῶν περὶ εἰρηνεύσεως διασκέψεων μετὰ τοῦ Ἀλέκο πασᾶ Βογορίδου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκίας· ὁ δὲ ἡγεμὼν Νικόλαος ἀπεδέχθη καὶ αὐτὸς κατ' ἀρχὴν τὰς προτάσεις, ἐξήτησεν ὅμως πληροφορίας περὶ τῶν βάσεων τῆς διαπραγματεύσεως. Ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ ταύτῃ ἡ Πύλη ἐδήλωσεν, ὅτι ἦτο εὐδιάθετος εἰς ἐπανόρθωσιν τινὰ τῶν ὀρίων τοῦ Μαυροβουνίου, διώρισε δὲ ἀντιπρόσωπον αὐτῆς εἰς διεξαγωγὴν τῶν διαπραγματεύσεων τὸν Κωνστάν πασᾶν, ὑποδιοικητὴν τοῦ βλαστίου Βοσνίας.

— Χθὲς δὲν συνεδρίασεν ἡ βουλὴ, μὴ συγκροτηθεῖς ἀπαρτίας ἕως τῆς 2 καὶ 1]4 μ. μ., ὅτε ὁ ποσέδρος δηλώσας ὅτι δὲν ἦτο πλήρης ἡ βουλὴ, κατήλθε τῆς ἐδρας τοῦ.

— Τὸ ἐν τῇ ἀγγλικῇ ναυαρχίδι γεῦμα, περὶ οὗ διέλαβε τὸ χθесινὸν ἡμῶν φύλλον, ἀνεστῆλκε ἐνεκα δῶα ἐπισυμβάντων κρουσμάτων ἱερέως ἐν τῷ πλοίῳ ἐκείνῳ.

— Ὁ δοῦξ τοῦ Ἐδιμβούργου ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν ἐν ταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας κ. Στούαρτ.

— Κατέπλευσε προχθὲς εἰς Σαλαμίνα τὸ ἀγγλικὸν πυργωτὸν *Devastation*.

— Συνέρχονται σήμερον εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ τὴν 7 ἑσπερινὴν ὥραν τὰ μέλη τοῦ μετοχικοῦ ταμείου.

— Ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ἐνοικιασθέντι ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστασίου Τσόχα θὰ δοθῇ σειρά μεγάλων χορῶν προσιτῶν εἰς τὰς οἰκογενείας. Ἀπαντα τὰ ἐν τῇ πλατεῖᾳ καθίσματα ἐξεβλήθησαν, οὕτως ὥστε χοροὶ θὰ γίνωνται ἐν τῇ πλατεῖᾳ καὶ τῇ σκηνῇ, ἔσονται δὲ ἀνοικτὰ καὶ τὰ θεωρεῖα διὰ τοὺς χορευτάς. Αὐριον ἑσπέρας δίδεται ὁ πρῶτος χορὸς, οὗτινος διευθυντὴς θὰ ᾄδῃ ὁ γνωστὸς χοροδιδάσκαλος κ. Πέτρος Βαλάσσης.

— Προχθὲς ἑσπέρας ἀπεβίωτε, χθὲς δ' ἐκηδεύθη ὁ βουλευτὴς Πυλίας Κωνσταντῖνος Δαρεϊώτης καταλείπων μνήμην ἐντιμὸν διὰ τὴν πολυχρόνιον αὐτοῦ ὑπηρεσίαν, ὡς βουλευτοῦ καὶ ὡς ἀνωτέρου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου· διετέλεσε δὲ καὶ ὑπουργός.

— Τὴν προσεχῇ Τετάρτην (2 Φεβρουαρίου) ἐνεργηθῶσονται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν παραδόσεων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς αἱ ἐκλογαὶ τῶν βαθμοφόρων τῆς Πανεπιστημιακῆς φάλαγγος, ὧν τῶν ἐν ὅλοις 124 κατὰ τὰ ἄρθρ. 38—45 τοῦ στρατιωτικοῦ κανονισμοῦ τῆς φάλαγγος· αἱ ἐκλογαὶ ἄρχονται τὴν 9 πρωϊνὴν ὥραν καὶ λήγουσι καθ' ἣν ὥραν ὀρίσῃ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ.

— Ἀμπρὸς ἦν ὁ προχθὲς δοθεὶς ἐν τῇ λέσχῃ Πειραιῶς χορὸς εἰς ὃν πολλοὶ ἐξ Ἀθηναίων παρήσαν διήρκεσε δὲ μέχρι τῆς 5 ὥρας τῆς πρωίας.

— Σήμερον περὶ ὥραν 7 καὶ 1]2 δ. κ. Ι. Ἰσιδωρίδης Σουλτᾶν θάλει ὁμιλήσει ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ «Παραστάς» περὶ τῆς τελευταίας καὶ τῶν φιλολογικῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ Ἠλία Τανταλίδου.

— Ὁ ἐκ Νάξου διδάκτωρ τῆς νομικῆς κ. Γ. Κορυνταῖος ὑποστὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν νόμιμον δοκιμασίαν καὶ εὐδοκίμησας, ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ διηγορεῖν.

— Ἐνεκα τῆς λήξεως τῶν γαλλικῶν παραστάσεων ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ἐπαύσαν ἀπὸ τῆς χθὲς ἡ κατὰ Πέμπτην, Σάββατον, καὶ Κυριακὴν ἀναχωροῦσα τελευταία ἀμαρτοτομία ἐκ Πειραιῶς μὲν τὴν 11 μ. μ. ἐξ Ἀθηνῶν δὲ τὴν 11 καὶ 1]2 μ. μ.